

Da se med subjekt in predikat nezloženega stavka nikdar ne vrivaj vejica, to je znana stvar. Nedoumno je torej, kako je mogoče (4. 11.) pisati:

Se prikaži,
Al sovraži,
Me srce, povej, al ne namesto čisto naravnega
Se prikaži,
Al sovraži
Me srce, povej, al ne. (Primeri še 53. 1. in 53. 10.)

Koliko da je v tej izdaji še nedostatnosti vsled izprememb Prešernovega besedila in razvrstitve besed, o tem nečemo gubiti časa in prostora. Prireditelj teksta je kakor Levstik pri izdaji iz leta 1866. (glej letošnjega »Zvona« str. 450.) pač mislil, da popravlja in izboljšuje in izmiva pege našemu pesniku-prvaku; a vsaka preinačba ni izboljšek! — Celo akrostihon v Langusovem sonetu (str. 131., 7. vrst.) ni mogel ostati nepokvarjen in se šepiri v obliki »Matevžo Langusu«. Izdajatelju se je menda zdela prerobata oblika »uni«, ter jo je zamenil z modernejšo »oni«, a ob enem popravil(?) akrostihon.

To naštevaje pogrškov v Fischerjevi izdaji bi sicer lahko še izdatno pomnožili, a toliko zadostuj v opravičbo neugodne naše sodbe.

Mladi mornar. V spomin rajnemu knezoškofu Antonu Alojziju Wolfu o petdesetletnici Alojzijevišča za šesteroglasni mešani zbor se samospevi zložil Ant. Foerster Op. 69. V Ljubljani 1896. Založilo Alojzijevišče. — Tisk Katoliške Tiskarne.

Z ozirom na dovršeno izpeljavo motiva, služečega v podlago celokupnemu mogočnemu zboru, se sme ta skladba vvrstiti med najboljša dela, kar jih ima slovenska glasbena literatura. Skladba je melodijozna, jasna in zvočna. Slavni skladatelj je umel vvesti v težavni šesteroglasni stavek prelepe imitacije; motivi imajo melodičen tok in ritmično življenje. Posebno je še omeniti, da so glasovi postavljeni povsod v taki legi, da pevcev nikjer ne utrudijo; kontrapunktika, glasbene oblike in tematika pa so mojstrski izvedene. Glasba v tem mogočnem zboru znači: vihar življenja, vir milosti, zdihovanje po rešenju in na koncu — veličastno zmago.

Fajgelj.

Spomenik D. Trstenjaku. Od podpisanega odbora smo prejeli v blagovoljno objavljenje sledeči »Poziv«:

Že pred par leti se je bila sprožila misel, naj bi se velezaslužnemu pisatelju slovenskemu, Davorinu Trstenjaku, vzdala v dokaz iskrene hvaležnosti na rojstni hiši v Kraljcvih pri Sv. Jurju na Ščavnici spominska plošča. Ker pa se je odlašala slavnost — ne vemo, zakaj — od leta do leta, se je poprijel s hvalno odločnostjo in s požrtvovalnim navdušenjem letos znova te ideje bližnji Trstenjakov rojak gosp. dr. Jurtela, odvetnik v Šmarju. Sklical je v to svrhu na dan 2. avg. t. l. k Sv. Jurju na Ščavnici posvetovalen shod, katerega so se navzlic slabemu vremenu blagovoljno udeležili zastopniki častite duhovščine in posvetnega razumništva iz bližnjih okrajev. Po daljšem posvetovanju se je sprejel enoglasno predlog gospoda dr. Jurtele, naj se že vendar vzida Davorinu Trstenjaku skromna spominska plošča in sicer dne 6. septembra t. l.